RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1358/77

af 20. juni 1977

om fastlæggelse af almindelige regler for udligning af lageromkostninger for så vidt angår sukker, samt om ophævelse af forordning (EØF) nr. 750/68

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1110/77 [2], særlig artikel 8, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 750/68 af 18. juni 1968 om fastlæggelse af almindelige regler for udligning af lageromkostninger for så vidt angår sukker [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 152/71 [4], er blevet ændret flere gange; desuden skal disse regler fra sukkerproduktionsåret 1977/1978 udvides til at omfatte præferencesukker; disse almindelige regler bør derfor tilpasses og suppleres;

forordning (EØF) nr. 3330/74, artikel 8, stk. 1, foreskriver at lageromkostninger for visse former for sukker refunderes med et fast beløb;

de økonomiske midler til finansiering af denne refusion skal tilvejebringes gennem afgifter, og afgifternes størrelse bør derfor fastlægges efter det princip, at summen af den betalte refusion er lig med summen af de opkrævede afgifter;

refusionsordningen gælder kun for sukker, der er fremstillet af sukkerroer henholdsvis sukkerrør høstet inden for Fællesskabet, samt for præferencesukker; for at sikre at denne bestemmelse overholdes, er kontrolforanstaltninger nødvendige;

interventionsorganet må almindeligvis oplagre det sukker, det har opkøbt, og bør derfor modtage refusion; i betragtning af interventionsorganets særlige situation, er det dog nødvendigt at begrænse det tidsrum, for hvilket refusion ydes;

refusionen kan ikke ydes, hvis der ingen kontrolmuligheder er, og det er således nødvendigt at foreskrive en forudgående godkendelse af oplagringsstederne. Det må derfor fastsættes, at refusionen normalt ydes af den medlemsstat, på hvis område det oplagrede sukker befinder sig;

beregningen af refusionen bør baseres på periodiske opgørelser over lagerbevægelser;

den særlige situation for det sukker, der i begyndelsen af en måned er under transport, kan gøre det nødvendigt at træffe særlige foranstaltninger; disse foranstaltninger bør i lighed med gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastlægges i overensstemmelse med den i forordning (EØF) nr. 3330/74, artikel 36 fastsatte fremgangsmåde;

refusionen er en udligning for de lageromkostninger, der nødvendigvis opstår; ved fastsættelsen af refusionsbeløbet skal derfor de vigtigste i lageromkostningerne indeholdte udgifter tages i betragtning;

en effektiv fabrikationskontrol kan gennemføres på det tidspunkt, hvor sukkeret afsættes; afgifterne bør derfor opkræves hos fabrikanten ved afsætningen;

det bør fastsættes, at for denne opkrævning for sukker, der indføres under præferencebetingelser, og som afsættes i uforarbejdet stand, skal opkrævningen ske ved indførselen, og for de øvrige former for præferencesukker ved raffineringen;

da afgiftens nøjagtige størrelse først kan konstateres efter en vis tids forløb, skal fastsættelsen af afgiftens størrelse ske på grundlag af prognoser, der senere afpasses efter de forudgående produktionsårs resultater —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Refusionen af lageromkostningerne for det i artikel 8, stk. 1, første og andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 3330/74, omhandlede sukker og sirup foretages principielt af den medlemsstat, på hvis område disse produkter er oplagret, inden for en frist, der skal nærmere fastsættes.

(1) EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.
(2) EFT nr. L 134 af 28. 5. 1977, s. 1.
(3) EFT nr. L 137 af 21. 6. 1968, s. 4.
(4) EFT nr. L 22 af 28. 1. 1971, s. 1.

Artikel 2

1. Der ydes refusion til

a) sukkerfabrikanter, der råder over en basiskvota,

b) sukkerraffinaderier,

c) producenter af formalet sukker (»Zuckergrieß«), (formalet »agglomeratsukker«) og kandis, der er godkendt af den medlemsstat, på hvis område deres etableringssted befinder sig,

d) alle inden for sukkersektoren specialiserede handelsvirksomheder, der er godkendt af den medlemsstat, på hvis område deres etableringssted befinder sig, og

e) interventionsorganer,

forudsat, at de ved begyndelsen af den i artikel 4, stk. 2, omhandlede periode er ejere af det oplagrede sukker eller sirup.

2. Den i stk. 1 nævnte godkendelse sker på betingelser, der skal nærmere fastsættes.

3. Med hensyn til interventionsorganernes oplagring af sukker, der har været genstand for interventionsforanstaltninger, begrænses refusionen dog til et maksimalt tidsrum, der skal nærmere fastsættes.

Artikel 3

1. Der ydes refusion

— for ikke-denatureret hvidt sukker, ikke-denatureret råsukker og visse former for sirup, der produceres inden for rammerne af maksimalkvoten,

— for alle former for importeret præferencesukker og ikke-denatureret hvidt sukker fremstillet heraf,

der er anbragt på et lager, som er godkendt af den medlemsstat, på hvis område lageret ligger.

Godkendelse sker på betingelser, der skal nærmere fastsættes.

2. Under særlige omstændigheder kan der i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 3330/74 træffes særlige foranstaltninger for sukker, der er under transport i begyndelsen af den i artikel 4, stk. 2, omhandlede periode.

Artikel 4

1. Beregning af refusionen sker på grundlag af månedlige opgørelser over de oplagrede mængder.

2. Den mængde, der indgår i beregningen for en måned, svarer til det aritmetiske gennemsnit af de mængder, der var på lager ved begyndelsen og afslutningen af den pågældende måned.

3. Ved beregningen af refusionen omregnes råsukker og sirup til hvidt sukker på grundlag af udbyttet eller sukkerindholdet. Refusionen af oplagringsudgifter for sirup kan begrænses til et tidsrum, der skal nærmere fastsættes.

Artikel 5

Refusionens størrelse fastsættes månedsvis og pr. vægtenhed, idet der tages hensyn til finansierings- og forsikringsomkostningerne samt de egentlige lageromkostninger.

Artikel 6

1. Den afgift, der skal opkræves i det tilfælde, der omhandles i artikel 8, stk. 1, tredje afsnit, litra a), i forordning (EØF) nr. 3330/74, fastsættes således, at den forventede sum af afgifterne i et sukkerproduktionsår er lig med den forventede sum af de refusioner, der omhandles i artikel 8, stk. 1, første afsnit, i samme forordning.

2. Er summen af de opkrævede afgifter i et sukkerproduktionsår ikke lig med summen af de refusioner, der betales, overføres forskelsbeløbet til et senere sukkerproduktionsår.

3. Størrelsen af afgiften pr. vægtenhed beregnes således: Summen af de forventede refusioner for det pågældende sukkerproduktionsår forhøjes, henholdsvis nedsættes, med de i stk. 2 omhandlede overførsler. Resultatet divideres med den sukkermængde, der forventes afsat i løbet af dette sukkerproduktionsår, og som er produceret inden for rammerne af maksimalkvoten.

4. Medlemsstaten opkræver afgiften hos den enkelte sukkerfabrikant for de i artikel 8, stk. 1, tredje afsnit, litra a), i forordning (EØF) nr. 3330/74 omhandlede mængder hvidt sukker, råsukker eller sirup, der er produceret og afsat inden for rammerne af maksimalkvoten. Afgiften opkræves dog ikke, når interventionsorganet opkøber hvidt sukker eller råsukker.

Artikel 7

1. Den afgift, der skal opkræves i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, tredje afsnit, litra b) og c), i forordning (EØF) nr. 3330/74, fastsættes således, at den forventede sum af afgifterne for et sukkerproduktionsår er lig med den forventede sum af de refusioner, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, andet afsnit, i samme forordning.

2. Når summen af de opkrævede afgifter for et sukkerproduktionsår ikke er lig med summen af de refusioner, der udbetales, overføres forskelsbeløbet til et senere sukkerproduktionsår.

3. Størrelsen af afgiften pr. vægtenhed beregnes således : Summen af de forventede refusioner for det pågældende sukkerproduktionsår forhøjes, henholdsvis nedsættes, med de i stk. 2 omhandlede overførsler. Resultatet divideres med den forventede mængde præferencesukker, der indføres og afsættes i uforarbejdet stand eller raffineres inden for samme tidsrum.

4. Medlemsstaten opkræver afgiften

— hos de importører, der afsætter præferencesukker i uforarbejdet stand, og

— hos de virksomheder, der raffinerer importeret præferencesukker.

Artikel 8

Forordning (EØF) nr. 750/68 ophæves den 30. juni 1977.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. juli 1977.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 20. juni 1977.

På Rådets vegne

J. SILKIN

Formand